

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31.05.2001, sp. zn. 7 To 271/2001, ECLI:CZ:KSPL:2001:7.TO.271.2001.1

Číslo: 28/2002

Právní věta:

Neznalost podmínek, za nichž je podle zákona o zbraních a střelivu možno držet zbraň, obžalovaného nezbavuje trestní odpovědnosti za trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 31.05.2001

Spisová značka: 7 To 271/2001

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Nedovolené ozbrojování, Zavinění

Předpisy: § 185 odst. 1 tr. zák.
§ 185 odst. 4 tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Plzni zrušil ke stížnosti okresního státního zástupce pro Plzeň-město usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 23. 4. 2001 sp. zn. 8 T 35/2001 a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením ze dne 23. 4. 2001 sp. zn. 8 T 35/2001 Okresní soud Plzeň-město rozhodl, že se podle § 314c odst. 1 písm. a) a § 188 odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 171 odst.1 tr. ř. trestní věc obviněného R. E. pro skutek spočívající v tom, že si v přesně nezjištěné době v roce 1990 opatřil v P. repliku střelby schopného šestiranného perkusního revolveru Colt New Army 1860 v ráži 44 a, aniž by byl držitelem zbrojního průkazu, tuto zbraň přechovával ve svém bydlišti a na jiných místech, zejména ve svém osobním automobilu, a to až do jejího zajištění dne 21. 12. 2000, kdy byl kontrolován hlídkou Policie České republiky, čímž měl spáchat trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák., postupuje Úřadu městského obvodu v P. k projednání jako přestupek.

Proti tomuto usnesení podal okresní státní zástupce včas stížnost; tato však až do rozhodnutí krajského soudu nebyla zdůvodněna.

Z podnětu stížnosti státního zástupce přezkoumal krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného usnesení, i řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Především je nutno uvést, že okresní soud dospěl k závěru, že jednání obviněného není trestným činem a mohlo by být toliko přestupkem na základě argumentace, že nebylo prokázáno, že by úmysl obviněného směřoval k tomu, aby zbraň přechovával bez povolení v situaci, kdy by věděl, že je takového povolení potřeba. V té souvislosti okresní soud připomenul, že v České republice jsou zákony předmětem velmi častých změn, takže v případě úzce specializovaných předpisů lze jen těžko předpokládat, že je osoby zdržující se na území České republiky znají. Také v tomto případě došlo v mezidobí ke změně zákona o zbraních a střelivu, a to ke změně jedné ze základních podmínek, která je rozhodná pro posouzení trestnosti jednání (původně nebylo k opatření zbraně, kterou držel obviněný, zapotřebí povolení), které musí naplňovat znaky skutkové podstaty trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák.

S touto argumentací se nelze ztotožnit. Je sice možno souhlasit se závěrem okresního soudu, že v době, kdy si obviněný opatřil předmětný revolver, tj. v roce 1990, nebylo k jeho opatření zapotřebí zbrojního průkazu. Není tedy naplněn jeden z alternativních znaků skutkové podstaty trestného činu § 185 tr. zák., tedy opatření si střelné zbraně bez povolení. Okresní soud také správně konstatuje, že v mezidobí, kdy obviněný revolver držel, tj. do 21. 12. 2000, došlo k novelizaci zákona o zbraních a střelivu a od ní obviněný držel zbraň neoprávněně. Nelze ale souhlasit s dalším závěrem okresního soudu, že zákon o zbraních a střelivu je úzce specializovaným předpisem, jehož změny občané nemusí znát. Naopak jde o zákon, který musí každý občan držící zbraň nebo usilující o její držení znát, neboť je nutno, aby občané takový zákon bezpodmínečně dodržovali a držení zbraní bylo pod kontrolou, aby se zabránilo nebezpečí ohrožení vyplývajícího z nekontrolovaného držení zbraní. Navíc o novelách tohoto zákona se obsáhle diskutovalo v médiích. Obviněný měl proto na změnu zákona reagovat, pokud mu nebyly změny jasné, měl u příslušného orgánu požádat o vysvětlení a samozřejmě měl požádat o vydání zbrojního průkazu. Zde je třeba zdůraznit, že otázku zavinění ve vztahu k nutnosti povolení na držení a nošení předmětné zbraně je třeba řešit obecnými zásadami řešení omylu. V případě pachatele popisovaného činu jde o omyl právní, avšak v normě, na kterou skutková podstata trestného činu nedovoleného ozbrojování odkazuje (zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů). Podle soudní praxe takový negativní právní omyl trestní odpovědnost pachatele nevyklučuje. Neznalost takového zákona se posuzuje jako neznalost trestního zákona samotného - tedy taková neznalost neomlouvá. V jednání obviněného je proto dána i subjektivní stránka trestného činu podle § 185 odst. 1 tr. zák., a jelikož jednání má i potřebný stupeň společenské nebezpečnosti (stupeň nebezpečnosti je vyšší než nepatrný), nebyl důvod pro postoupení věci jako přestupku.

Stížnostní soud proto napadené usnesení zrušil a uložil okresnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl. V novém řízení okresní soud vezme v úvahu závěry krajského soudu, přičemž pro úplnost krajský soud dodává, že s ohledem na okolnosti případu i osobu obviněného by bylo vhodné uvažovat o podmíněném zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 tr. ř.